

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 771

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 septembrie 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 416 din 15 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 1 din Codul de procedură civilă din 1865	2-3	701. — Hotărâre privind stabilirea pentru anul 2017 a cuantumului plății unice pe suprafață, al plății redistributive și a intervalelor de suprafață pentru care se acordă aceasta, al plății pentru practici agricole benefice pentru climă și mediu, al plății pentru tinerii fermieri, precum și a plafoanelor aferente ajutoarelor naționale tranzitorii în sectorul zootehnic, pentru speciile bovine și ovine/caprine, și a plafonului aferent schemei de sprijin cuplat pentru speciile ovine/caprine	13-14
Decizia nr. 538 din 13 iulie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. c), art. 52 ¹ alin. (2) și ale art. 83 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	4-6	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 539 din 13 iulie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 296 ³ lit. a) și d), art. 296 ²¹ , art. 296 ²² , art. 296 ²⁵ , art. 296 ²⁷ și ale art. 296 ²⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	6-10	627. — Decizie pentru eliberarea domnului Sterică Fudulea din funcția de secretar de stat la Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
694. — Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Sibiu de către doamna Prislopean Olimpia-Maria	11	628. — Decizie pentru numirea domnului Adrian Marius Dobre în funcția de secretar de stat la Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat	15
695. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Sibiu de către domnul Marin Horațiu-Lucian	11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
700. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului	12	1.250. — Ordin al ministrului apelor și pădurilor privind numirea reprezentanților părții române în cadrul organismelor create în temeiul tratatelor bilaterale privind gospodărirea apelor de frontieră	15-16
		★	
		Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 416**

din 15 iunie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 1
din Codul de procedură civilă din 1865**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Societatea Nairam Trading — S.R.L. din Cavnic în Dosarul nr. 2.807/117/2015 al Tribunalului Cluj — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 332D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că normele criticate sunt norme de procedură și menționează jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, respectiv Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.807/117/2015, **Tribunalul Cluj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Societatea Nairam Trading — S.R.L. din Cavnic, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire formulate în cadrul unei acțiuni în pretenții.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată, în esență, că prevederile legale sunt neconstituționale, întrucât prin această restrângere se îngreșește accesul liber la justiție și se creează o discriminare între justițiabili, în sensul că unora le dă dreptul să aibă acces la o cale extraordinară de atac, iar altora nu, și aceasta doar pentru diferența de formă a unei hotărâri judecătorești.

6. **Tribunalul Cluj — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că revizuirea este o cale extraordinară de atac promovată în scopul îndreptării erorilor de fapt. Pentru acest motiv, ce ține de specificul căii de

atac, textul de lege criticat se referă la hotărâri pronunțate în recurs prin care se evocă fondul.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt cele prevăzute numai prin lege, iar, în conformitate cu prevederile art. 129 din Constituție, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii. În virtutea acestui mandat constituțional, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații.

9. Soluția legislativă cuprinsă la art. 322 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, conferind părții interesate posibilitatea de a ataca pe calea revizuirii hotărârea instanței, în cazurile și în condițiile stabilite de lege, reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a instanței, îl constituie dispozițiile art. 322 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865. În realitate, din examinarea excepției de neconstituționalitate, rezultă că obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 322 pct. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, dispoziții care au următorul cuprins: „*Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri:*

1. *dacă dispozitivul hotărârii cuprinde dispoziții potrivnice ce nu se pot aduce la îndeplinire;*”.

13. Curtea observă că la data de 15 februarie 2013 a intrat în vigoare majoritatea dispozițiilor din noul Cod de procedură civilă. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dar și dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă din 1865, întrucât ele continuă să își producă efectele juridice în cauza de față.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 124 privind înfăptuirea justiției. De asemenea, din modul în care este redactată excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în susținerea acesteia au fost invocate și prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale atacate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

16. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 258 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 20 mai 2008, Decizia nr. 1.430 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 10 decembrie 2010, și Decizia nr. 76 din 21 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 12 aprilie 2013, Curtea a reținut că revizuirea este o cale extraordinară de atac promovată în scopul îndreptării erorilor de fapt și numai din acest motiv, ce ține de specificul căii de atac, textul de lege criticat se referă la hotărâri pronunțate în recurs prin care se evocă fondul. Nu poate fi reținută, așadar, critica privind încălcarea accesului liber la justiție, întrucât acesta nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

17. De asemenea, prin Decizia nr. 876 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 28 iulie 2010, și Decizia nr. 3 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 21 martie

2011, Curtea a reținut că prevederile legale criticate sunt norme de procedură, iar, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite numai prin lege. Din interpretarea acestor norme constituționale reiese că legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală și prin actele juridice internaționale la care România este parte.

18. De asemenea, Curtea a constatat că revizuirea, fiind o cale extraordinară de atac promovată pentru a îndrepta erorile de fapt, are drept scop restabilirea adevărului în cauză, ceea ce este în deplină concordanță cu prevederile art. 124 din Constituție privind înfăptuirea justiției. Interesul legat de stabilitatea hotărârilor judecătorești definitive, precum și a raporturilor juridice care au fost supuse controlului instanțelor prin hotărârile respective a impus ca legea să stabilească riguros și limitativ cazurile și motivele pentru care se poate exercita această cale de atac, precum și modul în care acestea pot fi probate. Din această perspectivă, prevederile legale criticate nu aduc atingere egalității în drepturi, accesului liber la justiție sau dreptului la un proces echitabil.

19. De altfel, instanța de contencios constituțional a stabilit în jurisprudența sa că accesul liber la justiție nu presupune să fie asigurat accesul la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție — și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și procedura de judecată sunt stabilite de legiuitor, iar acesta, asigurând posibilitatea de a ajunge în fața instanțelor judecătorești în condiții de egalitate, poate stabili reguli deosebite.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

21. În aceste condiții, Curtea nu poate reține nici încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Nairam Trading — S.R.L. din Cavnic în Dosarul nr. 2.807/117/2015 al Tribunalului Cluj — Secția civilă și constată că prevederile art. 322 pct. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 538

din 13 iulie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. c), art. 52¹ alin. (2) și ale art. 83 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52, art. 52¹ și ale art. 83 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Victor Bacaran în Dosarul nr. 3.044/105/2015 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 546D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției de neconstituționalitate, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. Acesta arată că, timp de 13 ani, Agenția Națională de Administrare Fiscală a impozitat venitul net, nu pe cel brut. Prin aceste prevederi legale sunt dezavantajați medicii, avocații și experții. Aceștia din urmă nu pot ține o evidență contabilă, având în vedere că numărul dosarelor pe care le soluționează într-un an nu este foarte mare. Arată că aceleași prevederi legale i-au produs o pagubă de 500 de lei, ajungându-se la situația în care statul prelevă aproximativ o treime din veniturile sale.

4. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că problemele ridicate de autorul excepției țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanța judecătorească și că prevederile art. 44 alin. (4) din Constituție nu au legătură cu dispozițiile legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 14 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.044/105/2015, **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52, art. 52¹ și ale art. 83 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Victor Bacaran într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anularea unei decizii de impunere anuale.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că dispozițiile legale sunt neconstituționale, întrucât prin extinderea impozitului de 16% asupra venitului brut se realizează o adevărată naționalizare a veniturilor sale, prin aplicare cotei de impozitare la venitul brut și nu la venitul net. Acest lucru nu îi mai permite scăderea, mai întâi, a cheltuielilor deductibile și aplicarea apoi a impozitului la venitul net. Reținerea la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri obținute din activități independente este corectă numai atunci când se referă la cota de impunere de 10% la venitul brut.

7. **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, critica de neconstituționalitate vizând chestiuni care țin de interpretarea și aplicarea legii.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** și-a exprimat punctul de vedere, arătând că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care menționează jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 513 din 8 mai 2008.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că textul constituțional invocat are ca obiect interzicerea naționalizării sau a oricărei altei măsuri de trecere silită în proprietatea statului a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor. Or, dispozițiile legale criticate nu au un astfel de obiect, de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri în baza unui criteriu discriminatoriu, ci reglementează reținerea impozitului pe venit indiferent de apartenența socială, etnică, religioasă, politică sau de altă natură discriminatorie a contribuabililor aflați în ipoteza normei juridice.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, așa cum este formulat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 52, ale art. 52¹ și ale art. 83 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 52 alin. (1) lit. c), art. 52¹ alin. (2) și ale art. 83 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003. Prevederile legale criticate au următoarea formulare:

— Art. 52 alin. (1) lit. c): „*Pentru următoarele venituri, plătitorii persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite: [...] c) venituri din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară;*”

— Art. 52¹ alin. (2): „*Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut.*”

— Art. 83 alin. (1): „*Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.*”

14. Curtea constată faptul că Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogată prin art. 502 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea va analiza dispozițiile criticate, întrucât ele continuă să producă efecte juridice în cauză.

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 44 alin. (4) privind dreptul de proprietate privată.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia se plânge de faptul că dispozițiile legale criticate permit, în calcularea impozitului pe veniturile rezultate din activități independente, respectiv activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară, aplicarea cotei de 16% la venitul brut, cu excluderea deducerii unor cheltuieli la care apreciază că ar trebui să aibă dreptul.

17. În jurisprudența Curții Constituționale s-a stabilit că fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni (Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, Decizia nr. 176 din 6 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 9 iunie 2003, sau Decizia nr. 3 din 6 ianuarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 8 iunie 1994). Așadar, legiuitorul trebuie să manifeste o grijă deosebită atunci când determină categoria de venit asupra căreia poartă sarcina fiscală, suma concretă asupra căreia se datorează și modul concret de calcul al sarcinii fiscale.

18. Legiuitorul este abilitat din punct de vedere constituțional să reglementeze în domeniul taxelor și impozitelor pentru a asigura fondurile bănești necesare asigurării cu ritmicitate a veniturilor la bugetul public. Totuși, impunerea unor atari taxe și impozite se face în raport cu anumite rațiuni și criterii supuse analizei Curții Constituționale.

19. Curtea reține că veniturile realizate din exercitarea profesiilor libere, precum cea de expert, fac parte din categoria veniturilor din activități independente care pot fi impozitate pe baza normelor de venit stabilite de organul fiscal sau ca urmare a determinării lor în sistem real, ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile efectuate în scopul obținerii venitului (art. 46—51 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal). Contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, caz în care vor efectua plăți anticipate ale impozitului în cotă de 10% trimestrial, iar după încheierea anului fiscal, determinându-se venitul net anual impozabil, se face regularizarea impozitului prin aplicarea cotei de 16% (art. 80—84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal).

20. Potrivit dispozițiilor art. 52¹ din Codul fiscal, contribuabilii care realizează venituri din activități independente, dar care nu au cheltuieli deductibile, pot opta, în scris, pentru fiecare raport juridic/contract, pentru stabilirea impozitului pe venit ca impozit final, caz în care se aplică impozitul în cotă de 16% asupra venitului obținut pentru fiecare activitate.

21. În cazul de față, legiuitorul a stabilit clar categoria de venit asupra căreia poartă sarcina fiscală, suma concretă asupra căreia se datorează și modul concret de calcul al sarcinii fiscale. De asemenea, faptul că prevederile legale criticate dispun impozitarea cu o cotă fixă, de 16%, a veniturilor brute provenite din activități independente nu este de natură să încalce sau să restrângă exercițiul dreptului de proprietate. Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate ar dori ca acea cotă de impozitare de 16% să se aplice veniturilor nete și nu brute, ceea ce ar ține cont, în opinia sa, de faptul că pe parcursul desfășurării activității sale a avut anumite cheltuieli legate de această activitate (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 695 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 30 august 2012).

22. Curtea reține că autorul excepției s-a aflat în situația de a opta între modalitatea reținerii la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri din activități independente (caz în care cota de impozitare este de 10% aplicată la venitul brut, dar din care se deduc contribuțiile sociale obligatorii reținute la sursă potrivit titlului IX din Codul fiscal, urmând să se facă regularizarea după încheierea anului fiscal) și sistemul stabilirii impozitului pe venit ca impozit final (caz în care se aplică o cotă de 16% la venitul brut). Legiuitorul i-a dat posibilitatea contribuabilului să opteze între cele două sisteme, primul fiind conceput să stimuleze efectuarea unor plăți anticipate a impozitelor în vederea unei mai rapide colectări a acestora la bugetul de stat.

23. În cauza de față, rațiunea instituirii impozitului diferențiat în funcție de specificul activității independente o constituie impozitarea corespunzătoare a activităților care nu au un pronunțat caracter comercial (și care, prin definiție, presupun multiple cheltuieli). Criteriul ales — specificul activității respective — este unul care susține rațiunea instituirii impozitului diferențiat (aplicarea cotei de impozitare la venitul brut și nu la venitul net).

24. În fine, Curtea mai reține că principiul egalității nu presupune uniformitate de tratament juridic, astfel încât la situații de fapt diferite legiuitorul este obligat să impună un tratament juridic diferit. Or, în cauza de față nu se poate susține că toate persoanele care desfășoară activități independente au aceleași cheltuieli. Având în vedere acest aspect, precum și cerințele asigurării resurselor bugetare și limitării abuzurilor, statul este legitimat din punct de vedere constituțional să impună asemenea criterii în vederea impozitării diferențiate a veniturilor contribuabililor (a se vedea Decizia nr. 389 din 13 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 21 mai 2010).

25. Așadar, stabilirea cotelor de impozitare este atributul legiuitorului, care, respectând art. 56 din Constituție privind justa așezare a sarcinilor fiscale, le poate mări sau micșora în funcție de politica fiscală promovată și de interesele generale ale societății la un moment dat (a se vedea Decizia nr. 695 din

28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 30 august 2012).

26. În aceste condiții, Curtea constată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile art. 44 alin. (4) din Constituție.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Victor Bacaran în Dosarul nr. 3.044/105/2015 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 52 alin. (1) lit. c), art. 52¹ alin. (2) și ale art. 83 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iulie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 539

din 13 iulie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 296³ lit. a) și d), art. 296²¹, art. 296²², art. 296²⁵, art. 296²⁷ și ale art. 296²⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

instanța judecătorească și că prevederile art. 44 alin. (4) din Constituție nu au legătură cu dispozițiile legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.044/63/2015, **Tribunalul Dolj — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 293³ lit. a) și d), art. 296²¹, art. 296²², art. 296²⁴, art. 296²⁵, art. 296²⁷ și ale art. 296²⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Gheorghe Predică într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anularea unei decizii de impunere a plății contribuției de asigurări de sănătate.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că dispozițiile legale sunt neconstituționale, întrucât prevăd plata contribuțiilor sociale de sănătate pentru venituri realizate din activități independente, în condițiile în care plătește deja aceste contribuții în calitate de pensionar militar. Autorul excepției mai arată că o soluție legislativă similară, care se regăsea în Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, a fost declarată ca fiind neconstituțională prin Decizia nr. 164 din 12 martie 2013.

6. **Tribunalul Dolj — Secția de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 293³ lit. a) și d), art. 296²¹, art. 296²², art. 296²⁴, art. 296²⁵, art. 296²⁷ și ale art. 296²⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Gheorghe Predică în Dosarul nr. 11.044/63/2015 al Tribunalului Dolj — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 557D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că problemele ridicate de autorul excepției țin de interpretarea și aplicarea legii de către

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** și-a exprimat punctul de vedere, arătând că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care menționează jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 468 din 16 iunie 2015.

9. **Avocatul Poporului** a comunicat că își menține punctul de vedere reținut de instanța de contencios constituțional în Deciziile nr. 261 din 20 martie 2012 și nr. 872 din 15 decembrie 2015, în sensul că prevederile legale criticate sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, așa cum este formulat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 293³ lit. a) și d), art. 296²¹, art. 296²², art. 296²⁴, art. 296²⁵, art. 296²⁷ și ale art. 296²⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 296³ lit. a) și d), art. 296²¹, art. 296²², art. 296²⁵, art. 296²⁷ și art. 296²⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003. Prevederile legale criticate au următoarea formulare:

— Art. 296³ lit. a) și d): „Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale sunt, după caz:

a) persoanele fizice rezidente, care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum și orice alte venituri din desfășurarea unei activități dependente, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte; [...]

d) pensionarii cu venituri din pensii care depășesc 740 lei;”

— Art. 296²¹: „Contribuabili

(1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabil la sistemul public de pensii și la cel de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, după caz:

a) întreprinzătorii titulari ai unei întreprinderi individuale;

b) membrii întreprinderii familiale;

c) persoanele cu statut de persoană fizică autorizată să desfășoare activități economice;

d) persoanele care realizează venituri din profesii libere;

e) persoanele care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, la care impozitul pe venit se determină pe baza datelor din evidența contabilă în partidă simplă;

f) persoanele care realizează venituri, în regim de reținere la sursă a impozitului pe venit, din activități de natura celor prevăzute la art. 52 alin. (1) și din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la art. 13 lit. e);

g) persoanele care realizează venituri din activitățile agricole prevăzute la art. 71 lit. a)—c);

h) persoanele care realizează venituri, în regim de reținere la sursă a impozitului pe venit, din activitățile agricole prevăzute la art. 71 lit. d).

(2) *Persoanele care sunt asigurate în sistemul public de pensii, conform art. 6 alin. (1) pct. I lit. a)—c), pct. II, III și V din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, persoanele asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate în sistemul public de pensii, precum și cele care au calitatea de pensionari nu datorează contribuția de asigurări sociale pentru veniturile obținute ca urmare a încadrării în una sau mai multe dintre situațiile prevăzute la alin. (1).”;*

— Art. 296²²: „Baza de calcul

(1) *Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. a)—e) este venitul declarat, care nu poate fi mai mic de 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și nici mai mare decât echivalentul a de 5 ori acest câștig; contribuabilii al căror venit rămas după deducerea din venitul total realizat a cheltuielilor efectuate în scopul realizării acestui venit, respectiv valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportat la cele 12 luni ale anului, este sub nivelul minim menționat, nu datorează contribuție de asigurări sociale.*

(2) *Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. a)—e) este diferența dintre totalul veniturilor încasate și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la cele 12 luni ale anului, și nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția.*

(3) *Pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. g), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate reprezintă venitul net determinat potrivit prevederilor art. 72 și, respectiv, art. 73 coroborat cu art. 48, raportată la cele 12 luni ale anului.*

(4) *Pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. f) și h), baza de calcul al contribuțiilor sociale este venitul brut stabilit prin contractul încheiat între părți, diferența dintre venitul brut și cheltuiala deductibilă prevăzută la art. 50, venitul din asociere, valoarea comisioanelor sau onorariile stabilite potrivit legii în cazul expertizelor tehnice judiciare și extrajudiciare.*

(5) *Pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. f), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția.*

(6) *În cazul persoanelor care realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 71 lit. a)—d) sub nivelul salariului de bază minim brut pe țară lunar și nu fac parte din familiile beneficiare de ajutor social, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate reprezintă o treime din salariul de bază minim brut pe țară.*

(7) *Pentru persoanele prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a)—c), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale nu poate fi mai mare decât echivalentul a de 5 ori câștigul salarial mediu brut prevăzut în legea bugetului asigurărilor sociale de stat.”;*

— Art. 296²⁵: „Declararea, definitivarea și plata contribuțiilor sociale

(1) *Declararea veniturilor care reprezintă baza lunară de calcul a contribuțiilor sociale se realizează prin depunerea unei declarații privind venitul asigurat la sistemul public de pensii, precum și a declarației de venit estimat prevăzute la art. 81 și a declarației privind venitul realizat prevăzute la art. 83, pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate.*

(2) *În cazul impunerii în sistem real, obligațiile anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate se determină pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotelor*

prevăzute la art. 296¹⁸ alin. (3) asupra bazelor de calcul prevăzute la art. 296²² alin. (2) și (3).

(3) La determinarea venitului anual bază de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu se iau în considerare pierderile prevăzute la art. 80.

(4) Stabilirea obligațiilor anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate se realizează prin decizia de impunere anuală, pe baza căreia se regularizează sumele datorate cu titlu de plăți anticipate.

(5) Obligațiile anuale de plată a contribuției de asigurări sociale sunt cele stabilite prin decizia de impunere prevăzută la art. 296²⁴ alin. (3).

(6) Plata contribuției de asigurări sociale de sănătate stabilită prin decizia de impunere anuală se efectuează în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei, iar sumele achitate în plus se compensează sau se restituie potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(7) Modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a declarației privind venitul asigurat la sistemul public de pensii prevăzută la alin. (1) se aprobă prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Casei Naționale de Pensii Publice.”;

— Art. 296²⁷: „Contribuabili

(1) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se datorează și de către persoanele care realizează venituri din:

- a) cedarea folosinței bunurilor;
- b) investiții;
- c) premii și câștiguri din jocuri de noroc;
- d) operațiunea de fiducie, potrivit titlului III;
- e) alte surse, astfel cum sunt prevăzute la art. 78.

(2) Persoanele care nu realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menționate la cap. I, venituri sub forma indemnizațiilor de șomaj, venituri din pensii mai mici de 740 lei, precum și venituri de natura celor menționate la art. 296²¹ alin. (1) lit. a)—d), g) și h), art. 52 alin. (1) lit. b)—d) și din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la art. 13 lit. e) au obligația plății contribuției de asigurări sociale de sănătate asupra veniturilor prevăzute la alin. (1).

(3) Persoanele care realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menționate la alin. (1) plătesc contribuția asupra tuturor acestor venituri. Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară.”;

— Art. 296²⁸: „Stabilirea contribuției

Contribuția de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 296²⁷ alin. (1) se stabilește de organul fiscal competent, prin decizia de impunere anuală, pe baza informațiilor din:

a) declarația privind venitul realizat, pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, transferuri de titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise, și operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen;

b) declarația de impunere trimestrială, pentru veniturile din tranzacții cu titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

c) declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit;

d) evidența fiscală, pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, în cazul în care venitul net se stabilește prin deducerea cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.”

13. Curtea constată faptul că Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogată prin art. 502 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea va analiza dispozițiile criticate, întrucât ele continuă să producă efecte juridice în cauză.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1—3 privind statul român, suveranitatea și teritoriul, art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind universalitatea drepturilor, art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 31 privind dreptul la informație, art. 56 alin. (2) privind justa așezare a sarcinilor fiscale și în art. 154 privind conflictul temporal de legi.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 296²² alin. (2) și art. 296²⁶ alin. (1) lit. b) raportate la cele ale art. 296¹⁸ alin. (3) lit. b) pct. b¹) și art. 296²¹ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003, art. 296²—296¹³ și art. 296¹⁵—296²⁰, ale art. 296²¹ alin. (1) lit. i) și alin. (2), precum și ale art. 296²⁴ alin. (1)—(4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prin raportare la critici relativ similare (a se vedea Decizia nr. 351 din 24 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 29 iulie 2014, Decizia nr. 779 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 12 februarie 2016, și Decizia nr. 280 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 9 august 2016) și a constatat constituționalitatea acestora.

16. Curtea Constituțională s-a pronunțat și asupra problemei de drept invocate de autorul excepției de neconstituționalitate. Astfel, în jurisprudența sa constantă, Curtea a statuat că toate persoanele care realizează venituri impozabile au obligația de a contribui la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate cu o cotă de 5,5% din veniturile impozabile obținute, beneficiind, în calitate de asigurați, de un pachet de servicii medicale de bază. Astfel, prin Decizia nr. 325 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 16 iulie 2013, Curtea a reținut că Legea nr. 95/2006 a instituit un sistem care să permită populației accesul la serviciile medicale, acces condiționat însă de plata unei contribuții către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate. Totodată, Legea nr. 95/2006 prevede că întreaga societate trebuie să contribuie la efortul protejării sănătății populației, în temeiul principiului solidarității și al subsidiarității, consacrat de art. 208 alin. (3) lit. b) din această lege. În acest sens, prin Decizia nr. 934 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007, Curtea a statuat că, datorită solidarității celor care contribuie, acest sistem își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minim de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Toate acestea reprezintă, de fapt, „o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor”.

17. De asemenea, prin Decizia nr. 56 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 21 februarie 2006, Curtea a constatat că este firesc ca valoarea contribuției să difere de la persoană la persoană, în raport de **cuantumul veniturilor realizate**, dar această diferență este rezonabilă și justificată de situația obiectiv deosebită în care se află persoanele care realizează venituri mai mari față de cele ale căror venituri sunt mai reduse.

18. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 56 alin. (2) coroborate cu art. 139 alin. (1) din Constituție, prin Decizia nr. 452 din 15 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 917 din 13 octombrie 2005, Curtea a reținut că principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice impune, de asemenea, diferențierea contribuției persoanelor care realizează venituri mai mari, iar cota de contribuție, exprimată procentual, este unică, neavând nici caracter progresiv, diferența valorică a contribuției fiind determinată de nivelul diferit al venitului. Totodată, prin Decizia

nr. 9 din 16 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2014, Curtea a reținut că Legea nr. 95/2006 a condiționat accesul populației la serviciile medicale de plata unei contribuții către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, însă contribuția prevăzută de lege la acest fond nu are natura unui impozit pe venit.

19. În același sens este și jurisprudența Comisiei Europene a Drepturilor Omului, care, prin Decizia din 14 decembrie 1988, pronunțată în Cauza *Wasa Liv Omsesidigt, Forsakringsbolaget Valands Pensionsstiftelse și un grup de aproximativ 15.000 de persoane împotriva Suediei*, a reținut, în esență, că dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția proprietății, recunosc autorităților naționale competența de a decide perceperea de impozite, alte taxe sau contribuții, potrivit aprecierii necesităților politice, economice și sociale. Așa fiind, obligarea unui contribuabil la plata unui impozit sau a altei contribuții nu ar putea fi contrară dreptului la respectarea bunurilor sale, decât dacă cel interesat ar fi obligat la a suporta o sarcină insuportabilă. Așa fiind, prin Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, Curtea a apreciat că obligația de a contribui la fondul asigurărilor sociale de sănătate cu o cotă-parte din veniturile provenind din activitățile desfășurate nu poate fi considerată ca reprezentând, în sine, o încălcare a prevederilor constituționale referitoare la dreptul de proprietate.

20. Prin Decizia nr. 280 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 9 august 2016 (*excepție de neconstituționalitate ridicată de același autor, dar într-un alt dosar de fond*), referindu-se la art. 296²⁷ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, Curtea a constatat că în categoria persoanelor plătitoare de contribuții de asigurări sociale de sănătate sunt incluse persoanele care realizează venituri din sursele prevăzute de alin. (1) al acestui articol, fiind incluse, totodată, în categoria veniturilor asupra cărora se datorează contribuții de asigurări sociale de sănătate și alte surse de venit, între care pot fi menționate: primele de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activități pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relație generatoare de venituri din salarii; câștiguri primite de la societățile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți cu ocazia tragerilor de amortizare; venituri sub forma diferențelor de preț pentru anumite bunuri, servicii și alte drepturi primite de persoanele fizice pensionari, foști salariați, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale; venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial; orice venituri identificate ca fiind impozabile, în conformitate cu art. 78 alin. (2) din Codul fiscal. În acest context, Curtea a reținut că, potrivit art. 219 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, asigurările sociale de sănătate reprezintă principalul sistem de finanțare a ocrotirii sănătății populației care asigură accesul la un pachet de servicii de bază pentru asigurați.

21. Referitor la contribuția de asigurări sociale de sănătate, în jurisprudența sa, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 504 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 12 august 2015 (reiterând cele reținute în Decizia nr. 705 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2007, și în Decizia nr. 1.011 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august 2009), Curtea a statuat că sistemul asigurărilor sociale de sănătate reprezintă, de fapt, o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor.

22. Așa fiind, Curtea a statuat că obligativitatea asigurării și a contribuției la sistemul asigurărilor sociale de sănătate asigură un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate (a se vedea, în acest sens, considerentele Deciziei nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011, și cele ale Deciziei nr. 351 din 24 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 29 iulie 2014, paragraful 15).

23. De asemenea, Curtea a statuat că legea instituie nu doar dreptul cetățenilor de a beneficia de serviciile sistemului public de sănătate, ci și obligația acestora de a contribui la fondul de asigurări sociale de sănătate. Persoanele exceptate de la plata acestei contribuții sunt prevăzute expres în Legea nr. 95/2006 (și în Codul fiscal), astfel că, în afara acestora, tuturor celorlalți cetățeni le revine obligația mai sus amintită. Din momentul în care se naște această obligație, iar asiguratul plătește contribuția, legea îi dă acestuia dreptul de a beneficia de pachetul de servicii medicale în sistemul public de sănătate. Curtea a conchis că numai legiuitorul este în drept să stabilească categoriile de venituri pentru care urmează a se plăti contribuții la bugetul asigurărilor de sănătate; în lipsa plății acestei contribuții, persoana nu poate dobândi *ex officio* calitatea de asigurat. Faptul că legiuitorul are posibilitatea de a excepta unele categorii de venituri de la plata unor astfel de contribuții reprezintă o chestiune care ține în mod exclusiv de opțiunea sa. O atare excepție nu este o cerință de ordin constituțional (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 369 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 19 august 2014).

24. Art. 56 din Constituție prevede obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și prin taxe la cheltuielile publice; or, în cazul sistemului public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea obligației constituționale a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor. Totodată, Curtea a arătat că dispozițiile constituționale ale art. 56 trebuie coroborate cu cele ale art. 139 alin. (3) din Legea fundamentală, potrivit cărora „*Sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora*”. Astfel, contribuțiile datorate potrivit dispozițiilor legale criticate sunt destinate acoperirii unor cheltuieli publice — cele privind asigurarea sănătății populației.

25. În ceea ce privește încălcarea art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii, Curtea reține că prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a statuat că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. De asemenea, art. 16 din Constituție „vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui” (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002). Or, dispozițiile legale criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică.

26. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 164 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013, Curtea a reținut faptul că aceasta se referea la o soluție legislativă care contravenea principiului egalității în fața legii. Examinând dispozițiile art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, Curtea a

constatat că acestea enumerau veniturile asupra cărora se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate. Între acestea, art. 257 alin. (2) lit. e), în redactarea criticată prin excepția de neconstituționalitate, prevedea obligația de a plăti contribuția asupra veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, din dividende și dobânzi, din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, precum și a altor venituri care se supuneau impozitului pe venit, dar numai în măsura în care contribuabilul nu plătea contribuția pentru asigurările sociale de sănătate asupra veniturilor realizate din salarii sau asimilate salariilor care se supuneau impozitului pe venit, veniturilor impozabile obținute din desfășurarea unor activități independente și care se supuneau impozitului pe venit, veniturilor din agricultură supuse impozitului pe venit, veniturilor din silvicultură ori indemnizațiilor de șomaj. Prin urmare, era exclusă plata cumulativă a contribuțiilor datorate în temeiul art. 257 alin. (2) lit. e), pe de o parte, și a celor datorate potrivit dispozițiilor lit. a)—d) din același articol, pe de altă parte. Dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 95/2006 nu excludeau însă de la acest cumul și contribuțiile datorate asupra veniturilor din pensii, prevăzute la lit. f) din același articol de lege. Curtea a constatat că diferența de tratament juridic instituită de dispozițiile de lege analizate a avut în vedere tipul de venit asupra căruia se datora contribuția de asigurări sociale de sănătate. Astfel, persoanele care realizau venituri din salarii sau orice alte venituri realizate din desfășurarea unei activități dependente ori independente supuse impozitului pe venit, venituri din agricultură ori silvicultură sau obțineau indemnizații de șomaj erau scutite de la plata contribuției asupra veniturilor prevăzute la art. 257 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 95/2006. De această scutare nu beneficiau însă și persoanele care realizau venituri din pensii. Prin urmare, se crea o diferență de tratament juridic între persoanele care realizau veniturile enumerate în art. 257 alin. (2) lit. a)—d) din Legea nr. 95/2006 față de cele care realizau venituri din pensii. Această soluție legislativă nu se mai regăsește în prezent în Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015.

27. Curtea a mai reținut că, potrivit art. 296²³ alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, „*Persoanele care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor și orice alte venituri din desfășurarea unei activități dependente, venituri din pensii și venituri sub forma indemnizațiilor de șomaj, asigurate în sistemul public de pensii, persoanele asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate în sistemul public de pensii, care nu au obligația asigurării în sistemul public de pensii,*

precum și persoanele care au calitatea de pensionari ai acestor sisteme, nu datorează contribuția de asigurări sociale pentru veniturile obținute ca urmare a încadrării în una sau mai multe dintre situațiile prevăzute la art. 296²¹ alin. (1).” În aceste condiții, verificarea încadrării sau nu a autorului excepției în ipoteza prevăzută de textul legal menționat este de competența instanței judecătorești.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

29. În aceste condiții, nu poate fi reținută încălcarea art. 1—3 privind statul român, art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind universalitatea drepturilor, art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și a art. 56 alin. (2) privind justa așezare a sarcinilor fiscale.

30. În ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale ale art. 2 privind suveranitatea și art. 3 privind teritoriul, art. 31 privind dreptul la informație și art. 154 privind conflictul temporal de legi, Curtea constată că acestea nu sunt incidente în cauză.

31. Distinct de cele de mai sus, Curtea mai reține că, în cauza de față, autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit de faptul că, deși plătește contribuții de asigurări sociale în calitate de pensionar militar, el trebuie să mai plătească același fel de contribuții și pentru venituri realizate din activități independente. Curtea constată că acele categorii de venituri la care se referă autorul excepției de neconstituționalitate sunt diferite, fiecare din aceste categorii având un regim juridic propriu. Scutirea de la plata unei contribuții de asigurări sociale în considerarea categoriei de venit ce se subsumează pensiei nu îndreptățește persoana în cauză să beneficieze în temeiul acestei scutiri de alte scutiri care vizează alte categorii de venituri. Stabilirea obligației de plată și scutirea de la această obligație țin de opțiunea legiuitorului.

32. Potrivit art. 296³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal: „*Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale sunt, după caz: d) pensionarii cu venituri din pensii care depășesc 740 lei”.* Așadar, în cadrul acestei categorii de venit, scutirea este valabilă doar pentru pensiile care nu depășesc 740 de lei.

33. Astfel, având în vedere considerentele deciziilor menționate, Curtea constată că textele legale criticate nu prezintă vreun viciu de constituționalitate și că revine instanței de fond să stabilească din ce categorie de contribuabili face parte autorul excepției de neconstituționalitate.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Predică în Dosarul nr. 11.044/63/2015 al Tribunalului Dolj — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 296³ lit. a) și d), art. 296²¹, art. 296²², art. 296²⁵, art. 296²⁷ și ale art. 296²⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitiv și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iulie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice
de subprefect al județului Sibiu
de către doamna Prislopean Olimpia-Maria**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Sibiu de către doamna Prislopean Olimpia-Maria.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

București, 27 septembrie 2017.
Nr. 694.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice
de subprefect al județului Sibiu
de către domnul Marin Horațiu-Lucian**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (2¹) și ale art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Marin Horațiu-Lucian exercită, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, funcția publică de subprefect al județului Sibiu.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

București, 27 septembrie 2017.
Nr. 695.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 22 iunie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări este alcătuit din 16 membri, dintre care un președinte și 2 vicepreședinți, reprezentând organele de

specialitate ale administrației publice centrale, instituțiile publice și Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., potrivit anexei nr. 1.

(2) Desemnarea membrilor în cadrul Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări se face, prin ordin, de către ministrul în subordinea căruia aceștia își desfășoară activitatea, în cadrul ministerului din care provin, respectiv de conducătorul instituției publice în care își desfășoară activitatea, în conformitate cu anexa nr. 1.”

2. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioac

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,

Sevil Shhaideh

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

Ministrul apelor și pădurilor,

Adriana-Doina Pană

București, 27 septembrie 2017.
Nr. 700.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 534/2007)

COMPONENȚA
Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări

1.	Președinte	Secretar de stat în Ministerul Finanțelor Publice, coordonator al Direcției generale de trezorerie și datorie publică
2.	Vicepreședinte	Secretar de stat în cadrul Ministerului Economiei
3.	Vicepreședinte	Președintele Băncii de Export-Import a României — EXIMBANK — S.A.
4.	Membru	Secretar de stat în Ministerul Finanțelor Publice, coordonator al Direcției generale de programare bugetară
5.	Membru	Secretar de stat în Ministerul Afacerilor Interne
6.	Membru	Secretarul general al Guvernului
7.	Membru	Reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice
8.	Membru	Secretar de stat în Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene
9.	Membru	Reprezentant al aparatului de lucru al Guvernului, prin Secretariatul General al Guvernului
10.	Membru	Reprezentant al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale
11.	Membru	Reprezentant al Ministerului Transporturilor
12.	Membru	Reprezentant al Secretariatului General al Guvernului
13.	Membru	Reprezentant al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului
14.	Membru	Reprezentant al Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene
15.	Membru	Reprezentant al Ministerului Apelor și Pădurilor
16.	Membru	Reprezentant al Ministerului Afacerilor Interne

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea pentru anul 2017 a cuantumului plății unice pe suprafață, al plății redistributive și a intervalelor de suprafață pentru care se acordă aceasta, al plății pentru practici agricole benefice pentru climă și mediu, al plății pentru tinerii fermieri, precum și a plafoanelor aferente ajutoarelor naționale tranzitorii în sectorul zootehnic, pentru speciile bovine și ovine/caprine, și a plafonului aferent schemei de sprijin cuplat pentru speciile ovine/caprine

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 11 alin. (4), art. 13, art. 15 alin. (2), art. 21, art. 23 alin. (3) și art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare, al Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului și al Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1.272 al Comisiei din 14 iulie 2017 de stabilire, pentru anul 2017, a plafoanelor bugetare aplicabile anumitor scheme de sprijin direct prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă cuantumul plăților directe în sectorul vegetal, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, și se acordă pentru anul de cerere 2017, ca mecanisme de susținere a producătorilor agricoli, prin aplicarea următoarelor scheme:

- a) schema de plată unică pe suprafață;
- b) plata redistributivă;
- c) plata pentru practici agricole benefice pentru climă și mediu, denumită în continuare *plata pentru înverzire*;
- d) plata pentru tinerii fermieri.

Art. 2. — Se aprobă intervalele de suprafață pentru care se acordă plata redistributivă pentru anul de cerere 2017, respectiv:

- a) primul interval: între 1 ha și 5 ha, inclusiv;
- b) al doilea interval: peste 5 ha și până la 30 ha, inclusiv.

Art. 3. — Se aprobă plafoanele aferente plăților pentru ajutoarele naționale tranzitorii în sectorul zootehnic, care se acordă pentru anul de cerere 2017, astfel:

- a) 24.081,014 mii euro pentru schema decuplată de producție, specia bovine, în sectorul lapte;
- b) 101.200,897 mii euro pentru schema decuplată de producție, specia bovine, în sectorul carne;
- c) 50.783,642 mii euro pentru schema cuplată de producție, speciile ovine/caprine.

Art. 4. — Cuantumul ajutoarelor naționale tranzitorii prevăzute la art. 3 se calculează astfel:

- a) prin raportarea sumei prevăzute la art. 3 lit. a) la cantitățile de lapte livrate și/sau vândute direct eligibile;
- b) prin raportarea sumei prevăzute la art. 3 lit. b) la efectivele de bovine eligibile;

c) prin raportarea sumei prevăzute la art. 3 lit. c) la efectivele de femele ovine/caprine eligibile.

Art. 5. — (1) Se aprobă plafonul de 48.500 mii euro, aferent plății directe pentru schema de sprijin cuplat pentru speciile ovine/caprine, care se acordă pentru anul de cerere 2017.

(2) Cuantumul pentru schema de sprijin cuplat prevăzută la alin. (1) se calculează prin raportarea plafonului la efectivul de animale eligibile.

Art. 6. — (1) Începând cu data de 16 octombrie 2017, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură poate acorda plăți în avans în cadrul schemelor de plăți directe prevăzute la art. 1 și 5, cu încadrarea în procentul maxim prevăzut de reglementările europene în vigoare la data efectuării plăților în avans.

(2) Avansurile pentru schemele de plăți prevăzute la art. 3 se acordă începând cu aceeași dată și în același procent ca cele prevăzute la alin. (1).

Art. 7. — Începând cu data de 1 decembrie 2017 Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură va efectua plățile corespunzătoare diferenței între cuantumul calculat și acordat începând cu data de 16 octombrie 2017 și plafonul financiar al fiecărei scheme prevăzute la art. 1, 3 și 5 în condițiile îndeplinirii de către beneficiari a tuturor criteriilor de eligibilitate.

Art. 8. — Plățile prevăzute la art. 1, 3 și 5 se acordă în limita prevederilor bugetare aprobate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale în anii 2017 și 2018.

Art. 9. — Plățile se fac în lei, utilizând ultimul curs de schimb valutar stabilit de Banca Centrală Europeană anterior datei de 1 octombrie 2017 și publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Ministrul finanțelor publice,

Ionuț Mișa

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleșcanu

Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Victor Negrescu

Cuantumul plăților directe în sectorul vegetal care se acordă pentru anul de cerere 2017

Nr. crt.	Specificație	Cuantum minim*)	Unitate de măsură
1.	Schema de plată unică pe suprafață	97,2452	euro/ha
2.	Plata redistributivă		
a)	— primul interval: 1—5 ha, inclusiv	5,0000	euro/ha
b)	— al doilea interval: peste 5 ha și până la 30 ha, inclusiv	48,3251	euro/ha
3.	Plata pentru înverzire	57,1745	euro/ha
4.	Plata pentru tinerii fermieri	24,3113	euro/ha

*) Cuantumul minim se majorează până la atingerea plafonului financiar alocat, în baza suprafețelor determinate.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Sterică Fudulea din funcția de secretar de stat la Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Sterică Fudulea se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru numirea domnului Adrian Marius Dobre în funcția de secretar de stat la Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian Marius Dobre se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 28 septembrie 2017.
Nr. 628.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind numirea reprezentanților părții române în cadrul organismelor create în temeiul tratatelor bilaterale privind gospodărirea apelor de frontieră

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 35.585/DGA din 13 septembrie 2017, prevederile Acordului dintre R.P. Română și R.P.F. Iugoslavia privind problemele hidrotehnice de pe sistemele hidrotehnice și cursurile de apă de pe frontieră sau întretăiate de frontiera de stat, semnat la București la 7 aprilie 1955, prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind cooperarea în domeniul gospodării apelor de frontieră, semnat la Galați la 30 septembrie 1997, ratificat prin Legea nr. 16/1999, prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2004, prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor Prutului și Dunării, semnat la Chișinău la 28 iunie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.092/2010,

în temeiul art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.079/2010 pentru reprezentarea în cadrul organismelor create în temeiul tratatelor bilaterale privind gospodărirea apelor de frontieră și al art. 13 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 20/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Pădurilor, cu modificările ulterioare,

ministrul apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se numește doamna Adriana Petcu, secretar de stat în cadrul Ministerului Apelor și Pădurilor, în calitate de președinte al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-sârbe pentru aplicarea Acordului dintre R.P. Română și R.P.F. Iugoslavia privind problemele hidrotehnice de pe sistemele hidrotehnice și cursurile de apă de pe frontieră sau întretăiate de frontiera de stat, semnat la București la 7 aprilie 1955.

(2) Se numește domnul Nicolae Bărbieru, director general adjunct al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de locțiitor al președintelui părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-sârbe pentru aplicarea Acordului dintre R.P. Română și R.P.F. Iugoslavia privind problemele hidrotehnice de pe sistemele hidrotehnice și cursurile de apă de pe frontieră sau întretăiate de frontiera de stat, semnat la București la 7 aprilie 1955.

(3) În cazul indisponibilității președintelui părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-sârbe pentru aplicarea

Acordului dintre R.P. Română și R.P.F. Iugoslavia privind problemele hidrotehnice de pe sistemele hidrotehnice și cursurile de apă de pe frontieră sau întretăiate de frontiera de stat, semnat la București la 7 aprilie 1955, locțiitorul preia toate prerogativele acestuia.

Art. 2. — (1) Se numește doamna Adriana Petcu, secretar de stat în cadrul Ministerului Apelor și Pădurilor, în calitate de împuternicit al părții române pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind cooperarea în domeniul gospodării apelor de frontieră, semnat la Galați la 30 septembrie 1997, ratificat prin Legea nr. 16/1999.

(2) Se numește domnul Nicolae Bărbieru, director general adjunct al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de locțiitor al împuternicitului părții române pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind cooperarea în domeniul gospodării apelor de frontieră, semnat la Galați la 30 septembrie 1997, ratificat prin Legea nr. 16/1999.

(3) În cazul indisponibilității împuternicitului părții române pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind cooperarea în domeniul gospodăririi apelor de frontieră, semnat la Galați la 30 septembrie 1997, ratificat prin Legea nr. 16/1999, locțiitorul preia toate prerogativele acestuia.

Art. 3. — (1) Se numește doamna Adriana Petcu, secretar de stat în cadrul Ministerului Apelor și Pădurilor, în calitate de împuternicit guvernamental al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-ungare pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2004.

(2) Se numește domnul Nicolae Bărbieru, director general adjunct al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de supleant al împuternicitului guvernamental al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-ungare pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2004.

(3) În cazul indisponibilității împuternicitului guvernamental al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-ungare pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2004, supleantul preia toate prerogativele acestuia.

Art. 4. — (1) Se numește doamna Adriana Petcu, secretar de stat în cadrul Ministerului Apelor și Pădurilor, în calitate de

președinte al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice interguvernamentale pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor Prutului și Dunării, semnat la Chișinău la 28 iunie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.092/2010.

(2) Se numește domnul Nicolae Bărbieru, director general adjunct al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de supleant al președintelui părții române pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor Prutului și Dunării, semnat la Chișinău la 28 iunie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.092/2010.

(3) În cazul indisponibilității președintelui părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice interguvernamentale pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor Prutului și Dunării, semnat la Chișinău la 28 iunie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.092/2010, supleantul preia toate prerogativele acestuia.

Art. 5. — Persoanele nominalizate la art. 1—4 duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 969/2016 privind numirea reprezentanților părții române în cadrul organismelor create în temeiul tratatelor bilaterale privind gospodărirea apelor de frontieră, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 7 iunie 2016, se abrogă.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apelor și pădurilor,

Adriana-Doina Pană

București, 20 septembrie 2017.
Nr. 1.250.

★

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 584/2017 privind modificarea datelor de identificare a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției și transmiterea acestora în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 25 august 2017, se face următoarea rectificare:

— în anexa nr. 2, la numărul M.F.P. 27318, în coloana „Persoana juridică de la care se transmite imobilul”, în loc de:

„Ministerul Justiției —
C.U.I. 4265841
Tribunalul Bistrița-Năsăud —
C.U.I. 4426832” se va citi:
„Ministerul Justiției —
C.U.I. 4265841
Tribunalul Arad —
C.U.I. 3519798”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 058656